

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa L. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Aresztu Śledczego w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2010 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 sierpnia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2010 r. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. odrzucił apelację powoda wniesioną przez pełnomocnika adw. R. M., a to z tej przyczyny, że nie została należycie opłacona.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powoda wniósł o jego uchylenie. Wskazał, że art. 130² § 3 k.p.c. stracił moc z dniem 1 lipca 2009 r. na skutek jego uchylenia przez ustawodawcę. Wśród motywów jego uchylenia ustawodawca miał kierować się m.in. – rozstrzygnięciem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 maja 2008 r., sygn. P 18/07. Jakkolwiek Trybunał rozpatrywał w tym wyroku zagadnienie konstytucyjności art. 370¹ k.p.c., to jednak – zdaniem skarżącego – w całej rozciągłości

argumentacja Trybunału daje się stosować w odniesieniu do art. 130² § 3 k.p.c. Nie uzasadnia to więc stosowania tak surowego środka jakim jest odrzucenie środka odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawione przez skarżącego zagadnienie zgodności z Konstytucją RP art. 130² § 3 k.p.c. zostało rozstrzygnięte przez Trybunał Konstytucyjny w trzech wyrokach - z dnia 17 listopada 2008 r. sygn. SK 33/07, z dnia 28 maja 2009 r. sygn. P 87/09 oraz z dnia 14 września 2009 r. sygn. SK 47/07. Trybunał Konstytucyjny uznał że odrzucenie odpowiednio apelacji, zażalenia i zarzutów od nakazu zapłaty, które nie zostały opłacone, a wnoszone były przez profesjonalnego pełnomocnika, było dopuszczalne w świetle Konstytucji RP. Nie zachodziła zdaniem Trybunału Konstytucyjnego niezgodność art. 130² § 3 k.p.c. z art. 45 ust. 1 oraz art. 78 Konstytucji, które to wzorce konstytucyjności proponował pełnomocnik skarżącego w zażaleniu. Jakkolwiek zatem ustawodawca uchylił przepis art. 130² § 3 k.p.c., to jednak w przypadkach, w których znajduje on zastosowanie (patrz w szczególności art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 234, poz. 1571), środki odwoławcze wnoszone przez pełnomocników a nieopłacone należycie podlegają odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.